

pas els d'are.

L'animació es extraordinària. Ha anat creixent, al ajuntarsehi el burgit dels que surten de la capella.

Per l'indret del Montseny, damunt del Salt de Gualva, apareixen, tacant el blau celatge, algunes bromas que son vanguardia d'altres més negrasi atapahidas, que, empesas pe'l vent, van a ajuntarse ab altres que en direcció contrària han surtit pe'l cantó de Montnegre.

El vent se fá huracanat, brandant ab furia els arbres y aplanant arrant terra las plantas. El vell lladoner de la plassetta, ressentintse de las ventadas que reb, acota sas branques en direcció contrària.

El hall ha tingut de suspenders. La espectació és gran. El perill se retrata en la cara de tots, i'ls llavis pronuncian ab por la frase *mal temps!*

Uns s'aixoplugan dins l'ermita, altres en la única casa qu'hi ha allí prop, i'ls més sota'í porxo. Aquèts, mirant fit al indret de ahont ve'l temporal. De cop senyalant un nuvol blanquinós esclaman ab espant: *¡pedra!*

Els llamps se succeeixen ràpidament, els trons semblan tronollar la terra...

L'ansia es mortal per tota aquella gent del camp. Tothom tem per el seu, i ab la vista ficsa en el camí que vau seguint dos rems que marca la pedra al càrrer rabent desde'ls nuvols, procuran distingir el terrenó que agafa. Els nuvols al impuls del vent van desapareixent cap al indret de marina. L'atmósfera s'aclareix. Al cap de pòchs instants la blancor de la pedra i la silueta dels arbres sense fullas marcan clarament el baral qu'ha agafat la tormenta.

—*¡Allà hi tinc lo meu!*,—exclama ab veu desesperada un home, i emprén vers aquell indret la seva marxa, ab el puny clòs i malehint sa desgracia...

Pe'ls vols de l'ermita el temporal sols ha llensat una petita gotellada.

Els acorts del piano tornan a reanimar la festa. El jovent s'hi aplega novament i ab més dalit que may.

Els jayos de sota'l porxo no poden avenirse d'aquells pobres d'allà baix qu'han batut avans d'hora.

JOSEP XIMENO PLANAS

El Molí de Vent (1)

La Reforma fa desaparèixer aquells vells carrers de Barcelona, que tenien un encis especial. La proximitat de les vies amples d'esterra, dels carrers que queden, les agradoses costums vuitcentistes. L'Emili Vilanova ja no trobaria, els diumenges a la tarda, a les veïnes fent la bescambrilla al peu del portal. L'humil adroguer del cantó és la S. A. *Martin Galero*, instal·lada a un luxós colmado.

Va desapareixent tot lo agrados, tot lo que tenia color local, tot alló que contribuïa a conservar les senzilles costums populars. Ara mateix la futura Exposició ens acaba de matar un dels llocs més típics, més xamosos i més fortificants del nostre Montjuich. El popular Molí de Vent ha sigut despietadament arrasat.

El Molí de Vent era el lloc més pintoresc de la muntanya on podia anar-se a fer un bon àpat. Tenia un agrados caient de casa de pagés. Les taules de fusta eren velles i corcades, però quan les cobrien aquelles estovalles blanques com un lliri, eren més atraients que les taules del Sufs. En els menjars hi cantaven els àngels. Aquella bona gent cuinava millor que al Ritz i no connavia com al Ritz. La famosa colla d'*Apats i Lletres* havia tingut ocasió d'apreciar les excel·lències d'aquelles amanides, el bon gust d'aquells arrossos, el perfum d'aquell saborós pollastre amb samfaina i, per damunt de tot, la bona cara de les simpàtiques mestresses que gentilment servien la minestra.

(1) Plaunos transcriuer aquest bonic treball que'ns porta bells records de nostra entusiasta intervenció en la colla *Apats i Lletres*.—Nota X.

Les mans reformadores de la civilització han destruït tot aquell encisador tros de paradís. Han tret d'allí al poble que s'hi divertia per aques'hi avorreixi la gent menuda. Arrasen els formosos boscos i les fonts naturals que no ens costaven cap diner, per a crear-hi costosos jardins artificials amb una verdor simètrica i uns brolladors geomètrics.

Quan, en un temps a venir, la muntanya de Montjuic quedi convertida en un Putxet o en un Vallcarca i lo que eren camins frondosos siguin amples carrers deserts, i el bosc s'hagi convertit en Parc i les fonts en Hotels, enyorarem el Montjuic típic de la *Marieta de l'ull viu*, de les pedres i del Molí de Vent, del mateix modo que enyorem la Barcelona vella de l'Emili Vilanova.

Donguem l'adéu definitiu al pobre Molí de Vent i allà on hagin fet cap aquelles cassoles amb tanta traça i tan bon gust omplertes, allà anirem per a buidar-les amb alegre acompanyament de tragos i cançons.

JEPH DE JEPSUS

Millors locals

Els estiuejants trovaran aquesta temporada l'agradable continuació de millors que desde un quan temps a n'aquesta part van realisantse en nostra vila.

Al Passeig de la Font Vella està apunt d'acabarsehi la seva definitiva urbanisació i presenta bonic aspecte.

A la carretera de Vich desde l'entrada Plassa Gravalosa fins a l'encreuement amb el Passeig de la Font Vella ha sigut afavorida amb la plantació d'arbres.

Hem vist un bonic projecte del arquitecte Sr. Pericas pera situar el mercat al lloc conegut per *las carnicerías*.

El nou camí a las fonts Pícopico i Font Vella va trevallantse-hi seguidament.

Avant i que l'enipenta comensada no pari may en profit del bon nom d'aquesta famosa població estiuenca.